

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., a Mgr. Filipa Skřivana v právní věci

žalobce: **Dashiva work s.r.o.**
sídlem Veselá 169/24, Brno
zastoupen Mgr. Viktorem Procházkou, advokátem
sídlem Lazaretní 925/9, Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha

o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 25.1.2023, č.j. MPSV-2022/230162-422/1,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Shrnutí podstaty věci a procesního postoje stran

1. Žalobce požádal dne 10.8.2022 Úřad práce České republiky – generální ředitelství (dále jen „prvostupňový správní orgán“) o vydání povolení ke zprostředkování zaměstnání podle § 14 odst. 1 písm. b) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále jen „ZOZ“), a současně svoji žádost dne 5.9.2022 doplnil o dokumentaci prokazující vzdělání navrženého odpovědného zástupce spolu se smlouvou o výkonu funkce jednatele u agentury práce pro prokázání odborné způsobilosti. Prvostupňový správní orgán žalobce výzvou ze dne 7.9.2022, č.j. UPCR-2022/66492/5, vyzval k doplnění žádosti ze dne 10.8.2022, neboť žalobce nepředložil doklady, které by prokazovaly, že odpovědný zástupce získal odbornou praxi ve zprostředkování zaměstnání v zákonem požadované dvouleté délce. Žalobce však na zaslano výzvu nereagoval, což prvostupňový správní orgán vedlo dne 1.11.2022 k vydání rozhodnutí o neudělení povolení č.j. UPCR-2022/66492/8 podle § 60 odst. 2, 8 a 10 ZOZ (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) z důvodu neprokázání splnění zákonné podmínky odborné způsobilosti navrhovaného odpovědného zástupce. Žalobou napadeným rozhodnutím pak žalovaný prvostupňové rozhodnutí potvrdil a žalobcovo odvolání zamítl.
2. Žalobce je toho názoru, že žalovaný (resp. prvostupňový správní orgán) nebyl oprávněn v řízení o udělení povolení ke zprostředkování zaměstnání posuzovat, v jaké míře a v jakém rozsahu navrhovaný odpovědný zástupce, případně samotná agentura práce, činnost zprostředkování zaměstnání fakticky vykonával, neboť zákon pro účely udělení povolení ke zprostředkování zaměstnání posouzení míry aktivity agentury práce či jejího konkrétního zaměstnance (zde jednatele) nevyžaduje. Žalovaný tedy podle žalobce pochybil, vyzval-li jej k prokázání skutečného rozsahu zprostředkovatelské činnosti navrhovaného odpovědného zástupce. Žalobce tedy navrhuje napadené rozhodnutí i jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí zrušit. Na tomto svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejší soudem.
3. Žalovaný setrvává na závěrech, na nichž je založeno napadené (i jemu předcházející prvostupňové) rozhodnutí, neboť žalobce uplatnil argumentaci shodnou s argumentací uplatněnou již v průběhu správního řízení, k níž se žalovaný vyjádřil. Žalovaný tedy pouze ve zkratce konstatuje, že výkon funkce jednatele v agentuře práce automaticky nedokládá odbornou praxi, a proto byl žalovaný oprávněn žalobce vyzvat k doložení dokladů, které by prokazovaly osobní a soustavnou zprostředkovatelskou činnost navrhovaného odpovědného zástupce. Žalovaný tedy navrhuje, aby zdejší soud žalobu zamítl. Na tomto procesním postoji také setrval po celou dobu řízení před zdejší soudem.

II. Posouzení věci

4. Žaloba byla podána osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“) a včas (§ 72 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je přípustná (především § 65, § 68, § 70 s.ř.s.). Napadené rozhodnutí bylo přezkoumáváno v mezích uplatněných žalobních

bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

5. Žaloba není důvodná.
6. Spor je v nyní posuzované věci o to, zda byl žalovaný oprávněn po žalobci požadovat předložení dokladů, které by prokazovaly osobní a soustavnou činnost navrhovaného odpovědného zástupce v oblasti zprostředkování zaměstnání (jak tvrdí žalovaný), či nikoli, neboť zákon pro udělení povolení ke zprostředkování zaměstnání posuzování míry aktivity agentury práce či konkrétního zaměstnance v této oblasti nepředvídá (jak tvrdí žalobce).
7. Podle § 60 odst. 8 ZOZ se za odborně způsobilou považuje fyzická osoba, která má ukončené vysokoškolské vzdělání a nejméně dvouletou odbornou praxi v oblasti zprostředkování zaměstnání nebo v oboru, pro který má být zprostředkování zaměstnání povoleno. Podle § 61 odst. 2 písm. a) ZOZ je právnická osoba k žádosti povinna připojit mj. doklad o odborné způsobilosti odpovědného zástupce.
8. Zprostředkování zaměstnání je činností, na jejímž řádném výkonu panuje veřejný zájem. Konstrukce vydání povolení ke zprostředkovávání zaměstnání podle § 60 ZOZ to respektuje stanovením požadavků, mj. odborné způsobilosti odpovědného zástupce v podobě dvouleté praxe v oboru. ZOZ sice explicitně nestanoví kvalitu a druh vztahu konkrétní fyzické osoby (navrhovaného odpovědného zástupce) a subjektu, který činnost v oboru zprostředkování zaměstnání v minulosti již reálně vykonával a od jehož činnosti se praxe navrhovaného odpovědného zástupce odvíjí (zde agentury práce), avšak byla-li podmínka odborné způsobilosti odpovědného zástupce do zákonné úpravy včleněna především proto, aby byl výkon zprostředkovatelské činnosti zajištěn v řádné kvalitě, musí se ten, kdo svoji odbornou způsobilost pro získání povolení hodlá dokládat (navrhovaný odpovědný zástupce), v rozhodném období na konkrétních činnostech v oblasti zprostředkování zaměstnání reálně spolupodílet. Právě proto, a nadto i z toho důvodu, že zprostředkováním zaměstnání ve smyslu § 14 odst. 1 ZOZ jsou pouze konkrétní úkony směřující ke zprostředkování závislé činnosti fyzickým osobám, nelze dovozovat, že by praxe ve zprostředkování zaměstnání mohla vyvěrat již jen z toho, že ten, kdo svoji odbornou způsobilost pro získání povolení hodlá dokládat (navrhovaný odpovědný zástupce), v minulosti pracoval pro subjekt, který povolením ke zprostředkovávání zaměstnání disponoval. Zamýšlel-li by zákonodárce ve vztahu k § 60 odst. 8 ZOZ výklad neoperující s předem vymezenými konkrétními činnostmi, jistě by namísto § 14 odst. 1 ZOZ do zákona včlenil ustanovení, podle něhož by se za zprostředkovatelskou činnost považovalo již samotné držení příslušného povolení (srov. obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.6.2021, č.j. 4 Ads 345/2020-38). Ztotožňuje-li tedy – zjednodušeně řečeno – žalobce pojem „zprostředkování zaměstnání“ ve smyslu § 14 odst. 1 ZOZ s faktickým držením oprávnění k výkonu zprostředkovatelské činnosti a dovozuje-li, že byla-li jiná společnost oprávněna ke zprostředkovávání zaměstnání, pak je automaticky zprostředkoval její jednatel, pak zastává výklad, který nemá oporu v zákoně a který se jeho smyslu a účelu (v podobě řádného výkonu zprostředkovatelské činnosti) zjevně protíví (srov. také rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27.1.2023, č.j. 4 Ads 31/2021-39, a ze dne 15.6.2022, č.j. 6 Ads 95/2021-35, či rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 2.11.2021, č.j. 8 Ad 14/2020-83). Odborná praxe ve smyslu § 60 odst. 8 ZOZ musí být tedy ve vztahu ke konkrétním činnostem, v nichž zprostředkovávání zaměstnání spočívá, časově identifikovatelná

(z hlediska jejího zahájení, trvání a skončení) a musí zahrnovat soustavný a osobní (faktický) výkon zprostředkovatelské činnosti navrhovaným odpovědným zástupcem. To musí žadatel o vydání povolení ke zprostředkování zaměstnání prokázat.

9. V nyní posuzované věci byl žalobce dne 7.9.2022 vyzván k doplnění žádosti o vydání povolení ke zprostředkovatelské činnosti, neboť nepředložil doklady prokazující, že navrhovaný odpovědný zástupce získal odbornou praxi v této oblasti v zákonem požadované dvouleté délce, neboť předložil toliko smlouvu o výkonu funkce jednatele u agentury práce, ačkoli žalovanému bylo z jeho úřední činnosti známo, že předmětná agentura práce v rozhodném období zprostředkovala toliko dvě volná místa a do zaměstnání umístila toliko dvě fyzické osoby (str. 6 napadeného rozhodnutí). Vznikly-li tedy prvostupňovému správnímu orgánu za shora shrnutého skutkového stavu pochybnosti o soustavném a osobním výkonu zprostředkovatelské činnosti navrhovaným odpovědným zástupcem, pročez žalobce vyzval k doložení dokumentů, které by tuto skutečnost prokazovaly, pak postupoval v souladu se zákonem. Žalobce na výzvu nereagoval. Vyhodnotil-li následně prvostupňový správní orgán, že splnění zákonné podmínky odborné způsobilosti navrhovaného odpovědného zástupce nebylo prokázáno, a proto dne 1.11.2022 vydal rozhodnutí o neudělení povolení ke zprostředkování zaměstnání podle § 60 odst. 2, 8 a 10 ZOZ, pak se rovněž žádné nezákonnosti nedopustil. Bylo proto namístě žalobcovo odvolání zamítnout. Tvrdí-li naproti tomu žalobce, že předmětná agentura práce v rozhodném období intenzivně vykonávala poradenskou a informační činnost ve smyslu § 14 odst. 1 ZOZ, pak jde o tvrzení ve správním řízení ničím nepodložené.
10. Závěr žalovaného o neprokázání odborné způsobilosti v podobě dvouleté praxe v oboru byl tedy závěrem zákonným, odpovídajícím skutkovým zjištěním. Šlo-li o řízení o žádosti a nebyly-li k žádosti ani přes výzvu předloženy doklady prokazující skutečnosti nezbytné pro vyhovění žádosti, pak na tomto závěru nemohl nic změnit ani žalobcův návrh na dokazování při jednání soudu čestným prohlášením žalobcova jednatele a účetními doklady, z nichž by měl vyplývat charakter činnosti Clever Advisor s.r.o.; v tomto směru tedy zdejší soud nedokazoval.
11. Zdejší soud se tedy ztotožňuje se závěry žalovaného. Žaloba není důvodná a nad rámec uplatněných žalobních bodů nelze ve vztahu k napadenému rozhodnutí dovodit ani žádný nedostatek, který by vyvolával vadu, k níž by musel zdejší soud přihlídnout z úřední povinnosti. Proto zdejší soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

III. Náklady řízení

12. Výrok o nákladech řízení účastníků se opírá o § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, proto právo na náhradu nákladů řízení nemá. Úspěšný byl žalovaný, tomu však podle obsahu soudního spisu nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, navíc náhradu žádných nákladů řízení ani nepožadoval, a proto bylo rozhodnuto, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 7. března 2024

David Raus v.r.
předseda senátu